

ПРИМІТКИ ДО ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ЗА РІК, ЩО ЗАКІНЧИВСЯ 31 ГРУДНЯ 2018 РОКУ

1. Основні відомості ПРО ТОВ «ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ «СТРАТЕГ»

Товариство з обмеженою відповідальністю «ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ «СТРАТЕГ» (далі «Товариство») є юридичною особою, створеною відповідно до законодавства України.

- Ідентифікаційний код юридичної особи – 40003578;
- Місцезнаходження юридичної особи – 04210, м. Київ, проспект Героїв Сталінграда, буд. 14, кв. 99;
- Місце проведення державної реєстрації – Оболонська у м. Києві районна державна адміністрація;
- Дата проведення державної реєстрації – 10 вересня 2015 року;
- Номер запису про державну реєстрацію - 1 069 102 0000 035222;
- Правовий статус суб'єкта – юридична особа;
- Керівник – Чуриліна Анастасія Євгенівна;
- Організаційно-правова форма за КОПФГ – товариство з обмеженою відповідальністю;
- Інституційний сектор економіки за КІСЕ – S.12302 Інші приватні фінансові посередники крім страхових корпорацій та недержавних пенсійних фондів.

Види діяльності за КВЕД:

- 64.99 – надання інших фінансових послуг (крім страхування та пенсійного забезпечення).

Товариство провадить свою діяльність відповідно до статуту.

Товариство включено до державного реєстру фінансових установ, Свідоцтво про реєстрацію фінансової установи № 13103230 від 03.11.2015р. Серія Свідоцтва ФК № 651. Номер рішення про видачу свідоцтва 2652 від 03.11.2015р..

З 06.04.2017р. Товариство має безстрокову діючу ліцензію на провадження господарської діяльності з надання фінансових послуг (крім професійної діяльності на ринку цінних паперів), а саме:

- надання гарантій та поручительств;
- надання коштів у позику, в тому числі і на умовах фінансового кредиту;
- надання послуг з факторингу;
- надання послуг з фінансового лізингу.

Вищим органом Товариства є загальні збори його учасників.

Статутний капітал Товариства становить 5 000 000 (п'ять мільйонів) гривень і сплачено в повному обсязі грошовими коштами.

Функціональною валютою звітності є гривня. Звітність складена в тисячах гривень.

2. Загальна основа формування фінансової звітності

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ.

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірно подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства за рік, що закінчився 31 грудня 2018 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (далі – МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (далі – МСБО) та Тлумачення (далі – КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (далі – РМСБО), в редакції чинній на 1 січня 2018 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Згідно Закону України «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні» Товариство складає звітність за МСФЗ.

Підготовлена Товариством фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

2.2. Прийняття нових або переглянутих стандартів та тлумачень

2.2.1. Нові стандарти, тлумачення і поправки до чинних стандартів і положень.

Наступні стандарти були прийняті Товариством до застосування з 1 січня 2018 року:

Стандарти та тлумачення	Ключові питання
Міжнародні стандарти фінансової звітності	
МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти»	IFRS 9 «Фінансові інструменти» замінив IAS 39 та об'єднав разом всі три аспекти обліку фінансових інструментів: класифікація, оцінка та облік хеджування.
МСФЗ (IFRS) 15 «Виручка за договорами з покупцями»	IFRS 15 замінив IAS 11 «Договори підряду» та IAS 18 «Виручка». Новий стандарт визначив п'ятирівневу модель визнання доходу. Основним принципом моделі є те, що підприємство мусить визнавати виручку, відображаючи передачу товарів або послуг покупцеві за вартістю

	відшкодування, що його підприємство розраховує отримати в обмін на ці товари або послуги. Стандарт вимагає від підприємства застосування суджень з урахуванням всіх відповідних фактів при застосуванні на кожного етапу моделі.
--	--

Поправки до існуючих стандартів

Поправки до МСФЗ (IAS) 7 – «Ініціатива в сфері розкриття інформації»	Вимагає від підприємств розкривати інформацію про зміни в зобов'язаннях, пов'язаних з фінансовою діяльністю
Поправки до МСФЗ (IAS) 12 – «Визнання відстрочених податкових активів щодо нереалізованих збитків»	Пояснює яким чином визнавати відстрочені податкові активи, пов'язані з борговими інструментами, які вимірюються за справедливою вартістю
«Щорічні удосконалення МСФЗ, період 2012-2014 рр.»	Незначні поправки до МСФЗ 12

Прийняття до застосування нових або переглянутих стандартів не завдало жодного впливу на фінансовий стан або показники діяльності Товариства та будь-які розкриття інформації у фінансовій звітності Товариства.

2.2.2. Стандарти, які були випущені, але ще не набули чинності.

На дату затвердження цієї фінансової звітності до випуску такі стандарти і тлумачення, а також поправки до стандартів були випущені, але іще не набули чинності:

<i>Стандарти та тлумачення</i>	<i>Набувають чинності щодо річних періодів, які починаються на або після</i>
--------------------------------	--

Міжнародні стандарти фінансової звітності («МСФЗ»)

МСФЗ (IFRS) 16 «Оренда»	1 січня 2019 року
МСФЗ (IFRS) 17 «Договори страхування»	1 січня 2021 року

Поправки до існуючих стандартів і тлумачення

Поправки до МСФЗ (IFRS) 10 та МСФЗ (IAS) – 28 «Продаж або внесок активів в угодах між інвестором і його асоційованою організацією або спільним підприємством»	Наразі не визначено
Поправки до МСБО 19 «Виплати працівникам»	1 січня 2019 року
Поправки до МСФЗ (IAS) 28 «Інвестиції в асоційовані та спільні підприємства»	1 січня 2019 року
Поправки до МСФЗ (IFRS) 9 – «Передплата з негативною компенсацією»	1 січня 2019 року
«Щорічні удосконалення МСФЗ, період 2015-2017 рр.»	1 січня 2019 року
Тлумачення КТМФЗ 23 «Невизначеність щодо розрахунку податку на прибуток»	1 січня 2019 року

Наразі керівництво здійснює оцінку впливу від прийняття до застосування МСФЗ (IFRS) 16 «Оренда». Щодо інших стандартів та тлумачень, то, за оцінками керівництва, їхнє прийняття до застосування не завдасть суттєвого впливу на фінансову звітність Товариства у майбутніх періодах.

2.3. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення.

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

2.4. Припущення про безперервність діяльності.

Фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності.

Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Товариство не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

2.5. Рішення про затвердження фінансової звітності.

Фінансова звітність Товариства затверджена до випуску (з метою оприлюднення) керівництвом Товариства 26.02.2019 року. Ні учасники, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

2.6. Звітний період фінансової звітності.

Звітним періодом, за який сформована фінансова звітність Товариства, є період з 01.01.2018 року по 31.12.2018 року.

3. Суттєві положення облікової політики.

3.1. Основа оцінки, застосована при складанні фінансової звітності.

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості та справедливої вартості або амортизаційної собівартості окремих фінансових інструментів відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти». Оцінка справедливої вартості здійснюється з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання справедливої вартості як ціни, яка була б отримана за продаж активу, або сплачена за передачу зобов'язання у звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки. Зокрема, використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

3.2. Загальні положення щодо облікових політик.

3.2.1. Основа формування облікових політик.

Облікові політики – конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика розроблена та затверджена керівництвом відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ, зокрема, МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» та МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами».

Протягом звітного періоду Товариство дотримувалось наступних принципів діяльності, обліку та складання фінансової звітності: автономність, безперервність, періодичність, нарахування та відповідності доходів і витрат, повного висвітлення, послідовності, обачності та єдиного грошового вимірника.

3.2.2. Інформація про зміни в облікових політиках.

Товариство обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

У зв'язку з набранням чинності з 01 січня 2018 року МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», яким передбачені кардинальні зміни в підходах до оцінки і обліку фінансових інструментів, Товариство, починаючи з вказаної дати, впроваджує МСФЗ 9 в своїй обліковій політиці.

Викладений в МСФЗ 9 новий підхід до знецінення фінансових інструментів ґрунтується на моделі «очікуваних кредитних збитків». Нова модель застосовується до фінансових активів, які не оцінюються за справедливою вартістю із відображенням її змін у складі прибутку/збитку за період, включаючи дебіторську заборгованість за торговими операціями та оренді, договірні активи згідно МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами».

Основний принцип моделі «очікуваних кредитних збитків» полягає у відображенні картини погіршення або поліпшення якості фінансових інструментів.

Для торгової дебіторської заборгованості, договірних активів та дебіторської заборгованості по оренді передбачений спрощений підхід, який допускає визнання резерву, який дорівнює величині кредитних збитків, що очікуються протягом всього строку дії фінансового активу.

Товариство визнає в обліку наступні інструменти, які включаються до сфери застосування МСФЗ 9 з метою визнання та оцінки очікуваних кредитних збитків:

- торгова дебіторська заборгованість;
- активи за контрактом згідно МСФЗ 15 (господарська дебіторська заборгованість);
- дебіторська заборгованість за операційною орендою.

Торгова дебіторська заборгованість, активи за контрактом, дебіторська заборгованість за операційною орендою, якщо вони не мають значного фінансового компоненту, в подальшому ці активи визнаються в обліку за ціною угоди з вирахуванням оціночних резервів під очікувані кредитні збитки.

Враховуючи класифікацію фінансових активів на 01.01.2019, у Товариства відсутні фінансові активи, що оцінюються за амортизованою вартістю, тому розрахунок очікуваних кредитних збитків не здійснювали.

3.2.3. Склад фінансової звітності:

Перелік та назви форм фінансової звітності Товариства відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», та форми Приміток, що розроблені у відповідності до МСФЗ, а саме:

- Баланс (Звіт про фінансовий стан) станом на кінець дня 31.12.2018 року,
- Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід) за 2018 рік,
- Звіт про рух грошових коштів (за прямим методом) за 2018 рік,
- Звіт про власний капітал за 2018 рік,
- Примітки до річної фінансової звітності за 2018 рік.

3.2.4. Методи подання інформації у фінансових звітах

Згідно МСФЗ та враховуючи НП(С)БО 1 Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основою на методі "функції витрат" або "собівартості реалізації", згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Товариства.

3.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів.

3.3.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів.

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

За строком виконання фінансові активи та фінансові зобов'язання поділяються на поточні (зі строком виконання зобов'язань до 12 місяців) та довгострокові (зі строком виконання зобов'язань більше 12 місяців).

Товариство класифікує фінансові активи як такі, що оцінюються у подальшому або за амортизованою собівартістю, або за справедливою вартістю на основі обох таких чинників:

- а) моделі бізнесу суб'єкта господарювання для управління фінансовими активами; та
- б) характеристик контрактних грошових потоків фінансового активу.

Товариство визнає такі категорії фінансових активів:

- фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку;

- фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю.

Товариство визнає такі категорії фінансових зобов'язань:

- фінансові зобов'язання, оцінені за амортизованою собівартістю;

- фінансові зобов'язання, оцінені за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Товариство оцінює їх за їхньою справедливою вартістю плюс операційні витрати, які безпосередньо належить до придбання або випуску фінансового активу чи фінансового зобов'язання.

При припиненні визнання фінансового активу повністю різниця між:

а) балансовою вартістю (оціненою на дату припинення визнання) та

б) отриманою компенсацією (включаючи будь-який новий отриманий актив мінус будь-яке нове взятє зобов'язання) визнають у прибутку або збитку.

Фінансовий актив оцінюється за амортизованою собівартістю, якщо він придбавається з метою одержання договірних грошових потоків і договірні умови фінансового активу генерують грошові потоки, котрі є суто виплатами основної суми та процентів на непогашену частку основної суми.

Товариство визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовим активом, який обліковується за амортизованою вартістю.

Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається нижче у відповідних розділах облікової політики.

3.3.2. Грошові кошти та їх еквіваленти.

Грошові кошти складаються з готівки в касі та коштів на поточних рахунках у банках.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводитися в національній валюті та в іноземній валюті.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційними курсами гривні щодо іноземних валют Національного банку України.

Подальша оцінка грошових коштів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації), ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

3.3.3. Дебіторська заборгованість.

Дебіторська заборгованість – це фінансовий актив, який являє собою контрактне право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання.

Дебіторська заборгованість визнається у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли Товариство стає стороною контрактних відношень щодо цього інструменту.

Безумовна дебіторська заборгованість визнається як актив тоді, коли Товариство стає стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне право одержати грошові кошти.

Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Після первісного визнання подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за амортизованою собівартістю із застосуванням методу ефективного відсотка.

Поточну дебіторську заборгованість без встановленої ставки відсотка Товариство оцінює за сумою первісного рахунку фактури, якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

Рівень суттєвості для дисконтування заборгованості встановлений Товариством в розмірі 10% її номінальної суми.

Якщо є об'єктивне свідчення того, що відбувся збиток від зменшення корисності, балансова вартість активу зменшується на суму таких збитків із застосуванням рахунку резервів.

Резерв на покриття збитків від зменшення корисності визначається як різниця між балансовою вартістю та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків. Визначення суми резерву на покриття збитків від зменшення корисності відбувається на основі аналізу дебіторів та відображає суму, яка, на думку керівництва, достатня для покриття понесених збитків. Для фінансових активів, які є істотними, резерви створюються на основі індивідуальної оцінки окремих дебіторів, для фінансових активів, суми яких індивідуально не є істотними - на основі групової оцінки. Фактори, які Товариство розглядає при визначенні того, чи є у нього об'єктивні свідчення наявності збитків від зменшення корисності, включають інформацію про тенденції непогашення заборгованості у строк, ліквідність, платоспроможність боржника. Для групи дебіторів такими факторами є негативні зміни у стані платежів позичальників у групі, таких як збільшення кількості прострочених платежів; негативні економічні умови у галузі або географічному регіоні.

Сума збитків визнається у прибутку чи збитку. Якщо в наступному періоді сума збитку від зменшення корисності зменшується і це зменшення може бути об'єктивно пов'язаним з подією, яка відбувається після визнання зменшення корисності, то попередньо визнаний збиток від зменшення корисності сторнується за рахунок коригування резервів. Сума сторнування визнається у прибутку чи збитку. У разі неможливості повернення дебіторської заборгованості вона списується за рахунок створеного резерву на покриття збитків від зменшення корисності.

3.3.4. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку

Товариство використовує для обліку дебіторської заборгованості, отриманої за договорами уступки прав вимоги, метод справедливої вартості, оскільки на підставі обґрунтованого судження дирекції Товариство не використовує модель бізнесу, мета якої - збір передбачених договорами грошових потоків. У зв'язку з цим, керуючись положеннями пп. 4.1.2, пп. 4.1.4 МСФЗ 9 і ст. 1 Закону № 996, Товариство використовує для обліку такої заборгованості метод справедливої вартості.

Після первісного визнання Товариство оцінює їх за справедливою вартістю.

При оцінці справедливої вартості активів застосовуються методи оцінки вартості, які відповідають обставинам та для яких є достатньо даних, щоб оцінити справедливую вартість, максимізуючи використання доречних відкритих даних та мінімізуючи використання закритих вхідних даних.

Якщо є підстави вважати, що балансова вартість суттєво відрізняється від справедливої, Товариство визначає справедливую вартість за допомогою інших методів оцінки.

У разі змін справедливої вартості дебіторської заборгованості, що мають місце на звітну дату, такі зміни визнаються у прибутку (збитку) звітного періоду.

3.3.5. Зобов'язання. Кредити банків.

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак.

Кредиторська заборгованість визнається як зобов'язання тоді, коли Товариство стає стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне зобов'язання сплатити грошові кошти.

Товариство сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом 12 місяців після звітного періоду; Товариство не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше 12 місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань.

Поточні зобов'язання оцінюються у подальшому за амортизованою вартістю.

Поточну кредиторську заборгованість без встановленої ставки відсотка Товариство оцінює за сумою первісного рахунку фактури, якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

Рівень суттєвості для дисконтування заборгованості встановлений Товариством в розмірі 10% її номінальної суми.

Первісно кредити банків визнаються за справедливою вартістю, яка дорівнює сумі надходжень мінус витрати на проведення операції. У подальшому суми фінансових зобов'язань відображаються за амортизованою вартістю за методом ефективної ставки відсотку, та будь-яка різниця між чистими надходженнями та вартістю погашення визнається у прибутках чи збитках протягом періоду дії запозичень із використанням ефективної ставки відсотка.

3.3.6. Згортання фінансових активів та зобов'язань.

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Товариство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно.

3.4. Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів.

3.4.1. Визнання та оцінка основних засобів

Товариство визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання їх у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та вартість яких більше 6000 грн.

Первісно Товариство оцінює основні засоби за собівартістю. У подальшому основні засоби оцінюються за їх собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності. Сума накопиченої амортизації на дату переоцінки виключається з валової балансової вартості активу та чистої суми, перерахованої до переоціненої суми активу. Дооцінка, яка входить до складу власного капіталу, переноситься до нерозподіленого прибутку, коли припиняється визнання відповідного активу.

3.4.2. Подальші витрати.

Товариство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

3.4.3. Амортизація.

Амортизація по основним засобам нараховується за методом рівномірного нарахування зносу протягом передбачуваного строку їх корисного використання і відображається у складі прибутку або збитку. Амортизація нараховується з дати придбання об'єкта, а для об'єктів основних засобів, зведених господарським способом - з моменту завершення будівництва об'єкта і його готовності до експлуатації. За земельними ділянками амортизація не нараховується. Строки корисного використання різних об'єктів основних засобів представлені таким чином:

- ✓ будівлі - 50 років
- ✓ офісні меблі, приладдя і обладнання - 5 років
- ✓ транспортні засоби - 5 років
- ✓ ЕОМ, інші машини для автоматичного оброблення інформації, пов'язані з ними засоби зчитування або друку інформації та пов'язані з ними комп'ютерні програми - 2 роки

Капітальні вкладення в орендовані приміщення амортизуються протягом терміну їх корисного використання. Амортизацію активу починають, коли він стає придатним для використання. Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

3.4.4. Нематеріальні активи (НМА).

Методологічні засади формування у бухгалтерському обліку інформації про нематеріальні активи і розкриття її в фінансовій звітності здійснюється у відповідності з вимогами МСБО 38 «Нематеріальні активи».

Придбані НМА відображаються у фінансовій звітності за фактичними витратами за вирахуванням накопиченої амортизації та збитків від знецінення.

Витрати на придбання ліцензій на спеціальне програмне забезпечення та його впровадження капіталізуються у вартості відповідного НМА. Витрати, безпосередньо пов'язані з випуском ідентифікованого унікального програмного забезпечення, контрольованого.

Підприємством створений НМА визнається тільки в тому випадку, якщо існує висока вірогідність отримання від нього економічних вигод, які перевищують витрати на його розробку, протягом більш ніж одного року, і якщо витрати на його розробку піддаються достовірній оцінці.

Створений підприємством нематеріальний актив визнається тільки в тому випадку, якщо підприємство має технічні можливості, ресурси і намір завершити його розробку і використовувати кінцевий продукт. Прямі витрати включають витрати на оплату праці розробників програмного забезпечення і відповідну частку накладних витрат. Витрати, пов'язані з дослідницькою діяльністю, визнаються як витрати в тому періоді, в якому вони виникли.

Наступні витрати, пов'язані з НМА, капіталізуються тільки в тому випадку, якщо вони збільшують майбутні економічні вигоди, пов'язані з тим об'єктом, до якого ці витрати відносяться. Витрати, пов'язані з розробкою або технічним обслуговуванням програмного забезпечення, визнаються як витрати в міру їх виникнення.

Амортизація по НМА нараховується за методом рівномірного нарахування зносу, протягом строку їх корисного використання і відображається у складі прибутку або збитку.

Строки корисного використання різних об'єктів НМА представлені таким чином:

Авторське право і суміжні з ним права 3 роки

Інші нематеріальні активи (право на ведення діяльності, тощо). Відповідно до правостановлюючого документу.

3.4.5. Знецінення активів.

Методологічні засади формування у бухгалтерському обліку інформації щодо знеціненню активів і розкриття її у фінансовій звітності здійснюється у відповідності з вимогами МСБО 36 «Зменшення корисності активів».

Фінансові активи

Станом на кожну звітну дату фінансовий актив, не віднесений до категорії фінансових інструментів, які оцінюються за справедливою вартістю з відображенням переоцінки як прибутку або збитку за період, оцінюється на предмет наявності об'єктивних свідчень його можливого знецінення. Фінансові активи є знеціненими, якщо існують об'єктивні свідчення того, що після первісного визнання активу відбулася подія, що спричинило збиток. І що ця подія справила негативний вплив на очікувану величину майбутніх грошових потоків від даного активу, величину яких можна надійно розрахувати.

До об'єктивних свідчень знецінення фінансових активів можуть ставитися неплатежі або інше невиконання боржниками своїх обов'язків, реструктуризація заборгованості перед Компанією на умовах, які в іншому випадку Компанією навіть не розглядалися б, ознаки можливого банкрутства боржника або емітента, зникнення активного ринку для якого небув цінного паперу.

Крім того, стосовно інвестицій в пайові цінні папери, об'єктивним свідченням знецінення такої інвестиції є значне або тривале зниження її справедливої вартості нижче її фактичної вартості. Ознаки, які свідчать про знецінення дебіторської заборгованості та інвестиційних цінних паперів, класифікованих в категорію утримуваних до терміну погашення, Товариство розглядає як на рівні окремих активів, так і на рівні портфеля. Всі такі активи, величина кожного з яких, взятого окремо, є значною, оцінюються на предмет знецінення в індивідуальному порядку. У тому випадку, якщо з'ясовується, що перевірені окремо значення статей дебіторської заборгованості та інвестиційних цінних паперів, класифікованих в категорію утримуваних до терміну погашення, не знецінилися, то їх потім об'єднують в портфель для перевірки на предмет знецінення, яке вже виникло, але ще не зафіксовано. Статті дебіторської заборгованості та інвестиційних цінних паперів, класифікованих в категорію утримуваних до терміну погашення, величина яких не є окремо значною, оцінюються на предмет знецінення в сукупності шляхом об'єднання в портфель тих статей дебіторської заборгованості та інвестиційних цінних паперів, класифікованих в категорію утримуваних до терміну погашення, які мають подібні характеристики ризику.

При оцінці фактів, що свідчать про знецінення, Товариство аналізує історичні дані щодо ступеня ймовірності дефолту, строків відшкодування та сум понесених збитків, скориговані з урахуванням суджень керівництва щодо поточних економічних і кредитних умов, в результаті яких фактичні збитки, можливо, виявляться більше або менше тих, яких можна було б очікувати виходячи з історичних тенденцій. Щодо фінансового активу, який обліковується за амортизованою вартістю, сума збитку від знецінення розраховується як різниця між балансовою вартістю активу та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків, дисконтованих за первісною ефективною ставкою відсотка цього активу. Збитки визнаються у прибутку або збитку за період і відображаються на рахунку оціночного резерву, величина якого віднімається з вартості дебіторської заборгованості.

Відсотки на знецінений актив продовжують нараховуватися в результаті вивільнення дисконту. У разі настання будь-якої подальшої події, яка призводить до зменшення величини збитку від знецінення, відновлена сума, раніше віднесена на збиток від знецінення, відображається у складі прибутку або збитку за період. Збитки від знецінення інвестиційних цінних паперів, класифікованих в категорію наявних для продажу, визнаються за допомогою перенесення до складу прибутку або збитку за період тієї суми накопиченого збитку, який раніше визнавався в іншому сукупному прибутку і представлявся в резерві змін справедливої вартості в складі власного капіталу.

Цей накопичений збиток від знецінення, виключається зі складу іншого сукупного прибутку і включається до складу прибутку або збитку за період, який являє собою різницю між вартістю придбання відповідного активу за вирахуванням виплат основної суми та нарахованої амортизації і його поточної справедливої вартості за вирахуванням всіх збитків від знецінення, раніше визнаних у прибутку або збитку за період. Зміни нарахованих резервів під знецінення, викликані зміною вартості з плином часу, відображаються як елемент процентних доходів.

Якщо згодом справедлива вартість знецінення боргового цінного паперу, класифікованого в категорію наявних для продажу, зростає і дане збільшення можна об'єктивно віднести до якої-небудь події, що сталася після визнання збитку від знецінення у прибутку або збитку за період, то списана на збиток сума відновлюється, при цьому відновлювана сума визнається у прибутку або збитку за період. Проте будь-яке подальше відновлення справедливої вартості часткового знецінення цінного паперу, класифікованого в категорію наявних для продажу, визнається в іншому сукупному прибутку.

Не фінансові активи.

Балансова вартість не фінансових активів Товариства, відмінних від запасів і відкладених податкових активів, аналізується на кожну звітну дату для виявлення ознак їх можливого знецінення. При наявності таких ознак розраховується сума очікуваного відшкодування величини відповідного активу. Щодо нематеріальних активів, які мають невизначений строк корисного використання або ще не готові до використання, відшкодовується величина, яка розраховується щороку в один і той же час.

Сума очікуваного відшкодування, величини активу або одиниці, яка генерує грошові потоки, являє собою найбільшу з двох величин: вартості при використанні цього активу (цієї одиниці) та його (її) справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж. При розрахунку вартості використання, очікувані в майбутньому потоки грошових коштів дисконтуються до їх теперішньої вартості з використанням додаткової ставки дисконтування, що відображає поточну ринкову оцінку впливу зміни вартості грошей з плином часу і ризики, специфічні для даного активу. Для цілей проведення перевірки на предмет знецінення активів, які не можуть бути перевірені окремо, об'єднують в найменшу групу, в рамках якої генерується приплив грошових коштів у результаті триваючого використання відповідних активів, і цей приплив здебільшого не залежить від припливу грошових коштів, що генерується іншими активами або групою активів («одиниця, яка генерує грошові потоки»).

Збиток від знецінення визнається в тому випадку, якщо балансова вартість самого активу або одиниці, яка генерує грошові потоки, до якої належить цей актив, виявляється вище його (її) величини відшкодування. Збитки від знецінення визнаються у прибутку або збитку за період.

Збитки від знецінення одиниць, що генерують потоки грошових коштів, розподіляються пропорційно на зменшення балансової вартості інших активів у складі відповідної одиниці (групи одиниць).

Відносно активів, на кожну звітну дату проводиться аналіз збитку від їх знецінення, визнаного в одному з минулих періодів, з метою виявлення ознак того, що величину цього збитку слід зменшити або що його більше не слід визнавати. Суми, списані на збитки від знецінення, відновлюються в тому випадку, якщо змінюються чинники оцінки, використані при розрахунку відповідної суми очікуваної величини відшкодування. Збиток від знецінення відновлюється тільки в межах суми, що дозволяє відновити вартість активів до їх балансової вартості, в якій вони відбивалися б, якби не був визнаний збиток від знецінення.

Облікові політики щодо непоточних активів, утримуваних для продажу.

Товариство класифікує непоточний актив як утримуваний для продажу, якщо його балансова вартість буде в основному відшкодовуватися шляхом операції продажу, а не поточного використання. Непоточні активи, утримувані для продажу, оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку за найменшою з двох величин: балансовою або справедливою вартістю з вирахуванням витрат на операції, пов'язані з продажем. Амортизація на такі активи не нараховується. Збиток від зменшення корисності при первісному чи подальшому списанні активу до справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж визнається у звіті про фінансові результати.

3.5. Облікові політики щодо непоточних активів, утримуваних для продажу

Товариство класифікує непоточний актив як утримуваний для продажу, якщо його балансова вартість буде в основному відшкодовуватися шляхом операції продажу, а не поточного використання. Непоточні активи, утримувані для продажу, оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку за найменшою з двох величин: балансовою або справедливою вартістю з вирахуванням витрат на операції, пов'язані з продажем. Амортизація на такі активи не нараховується. Збиток від зменшення корисності при первісному чи подальшому списанні активу до справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж визнається у звіті про фінансові результати.

3.6. Облікові політики щодо оренди.

Фінансова оренда - це оренда, за якою передаються в основному всі ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив. Товариство як орендар на початок строку оренди визнає фінансову оренду як активи та зобов'язання за сумами, що дорівнюють справедливій вартості орендованого майна на початок оренди або (якщо вони менші за справедливую вартість) за теперішньою вартістю мінімальних орендних платежів. Мінімальні орендні платежі розподіляються між фінансовими витратами та зменшенням непогашених зобов'язань. Фінансові витрати розподіляються на кожен період таким чином, щоб забезпечити сталу періодичну ставку відсотка на залишок зобов'язань. Непередбачені орендні платежі відображаються як витрати в тих періодах, у яких вони були понесені. Політика нарахування амортизації на орендовані активи, що амортизуються, узгоджена із стандартною політикою Товариства щодо подібних активів.

Оренда активів, за якою ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив, фактично залишаються в орендодавця, класифікується як операційна оренда. Орендні платежі за угодою про операційну оренду визнаються як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди. Дохід від оренди за угодами про операційну оренду Товариство визнає на прямолінійній основі протягом строку оренди. Затрати, включаючи амортизацію, понесені при отриманні доходу від оренди, визнаються як витрати.

3.7. Облікові політики щодо податку на прибуток.

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного та відстроченого податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Товариства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних (або в основному чинних) на дату балансу.

Відстрочений податок розраховується за балансовим методом обліку зобов'язань та являє собою податкові активи або зобов'язання, що виникають у результаті тимчасових різниць між балансовою вартістю активу чи зобов'язання в балансі та їх податковою базою.

Відстрочені податкові зобов'язання визнаються, як правило, щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню. Відстрочені податкові активи визнаються з урахуванням імовірності наявності в майбутньому оподаткованого прибутку, за рахунок якого можуть бути використані тимчасові різниці, що підлягають вирахуванню. Балансова вартість відстрочених податкових активів переглядається на кожну дату й зменшується в тій мірі, у якій більше не існує ймовірності того, що буде отриманий оподаткований прибуток, достатній, щоб дозволити використати вигоду від відстроченого податкового активу повністю або частково.

Відстрочений податок розраховується за податковими ставками, які, як очікується, будуть застосовуватися в періоді реалізації відповідних активів або зобов'язань. Товариство визнає поточні та відстрочені податки як витрати або дохід і включає в прибуток або збиток за звітний період, окрім випадків, коли податки виникають від операцій або подій, які визнаються прямо у власному капіталі або від об'єднання бізнесу.

Товариство визнає поточні та відстрочені податки у капіталі, якщо податок належить до статей, які відображено безпосередньо у власному капіталі в тому самому чи в іншому періоді.

3.8. Облікові політики щодо інших активів та зобов'язань.

3.8.1. Забезпечення.

Забезпечення визнаються, коли Товариство має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

Товариство також створює резерв витрат на оплату щорічних (основних та додаткових) відпусток. Розрахунок такого резерву здійснюється на підставі правил Облікової політики Товариства. Розмір створеного резерву оплати відпусток підлягає інвентаризації на кінець року. Розмір відрахувань до резерву відпусток, включаючи відрахування на соціальне страхування з цих сум, розраховуються виходячи з кількості днів фактично невикористаної працівниками відпустки та їхнього середньоденного заробітку на момент проведення такого розрахунку. Також можуть враховуватися інші об'єктивні фактори, що впливають на розрахунок цього показника. У разі необхідності робиться коригуюча проводка в бухгалтерському обліку згідно даних інвентаризації резерву відпусток.

3.8.2. Виплати працівникам.

Товариство визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Товариство визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за відсутність як забезпечення відпусток – під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпускних.

3.8.3. Пенсійні зобов'язання

Відповідно до законодавства України, Товариство утримує внески із заробітної плати працівників до Державної фіскальної служби України. Поточні внески розраховуються як процентні відрахування із поточних нарахувань заробітної плати, такі витрати відображаються у періоді, в якому були надані працівниками послуги, що надають їм право на одержання внесків, та зароблена відповідна заробітна плата.

3.9. Інші застосовані облікові політики, доречні для розуміння фінансової звітності.

3.9.1. Доходи та витрати.

Доходи та витрати визнаються за методом нарахування.

Дохід - це збільшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді надходження чи збільшення корисності активів або у вигляді зменшення зобов'язань, результатом чого є збільшення чистих активів, за винятком збільшення, пов'язаного з внесками учасників.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Дохід від продажу фінансових інструментів, інвестиційної нерухомості або інших активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

а) Товариство передало покупцеві суттєві ризики і винагороди, пов'язані з власністю на фінансовий інструмент, інвестиційну нерухомість або інші активи;

б) за Товариством не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;

- в) суму доходу можна достовірно оцінити;
- г) ймовірно, що до Товариства надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;
- г) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дохід від надання послуг відображається в момент виникнення незалежно від дати надходження коштів і визначається, виходячи із ступеня завершеності операції з надання послуг на дату балансу. Результат визначення розміру доходу від надання послуг оформлюється актом виконаних робіт, в якому відображається розрахунок (оцінка) досягнутих результатів на звітну дату.

Дивіденди визнаються доходом, коли встановлено право на отримання коштів.

Витрати - це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

3.9.2. Витрати за позиками.

Витрати за позиками, які не є частиною фінансового інструменту та не капіталізуються як частина собівартості активів, визнаються як витрати періоду. Товариство капіталізує витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, як частина собівартості цього активу.

3.9.3. Операції з іноземною валютою.

Первісна оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній (національній) валюті за офіційним курсом гривні щодо іноземних валют Національного банку України внаслідок чого виникають доходи(витрати) від купівлі іноземної валюти, як різниця між комерційним курсом та офіційним курсом гривні щодо іноземних валют Національного банку України, які відображаються у складі інших операційних доходів(витрат), відповідного періоду.

Подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційним курсом гривні щодо іноземних валют НБУ на дату оцінки, внаслідок чого виникають доходи (витрати) від продажу іноземної валюти, як різниця між комерційним курсом та офіційним курсом гривні щодо іноземних валют НБУ, які відображаються у складі інших операційних доходів (витрат) відповідного періоду.

На кінець звітного періоду монетарні статті підлягають перерахунку за валютним курсом закриття (офіційний курс гривні щодо іноземних валют НБУ на кінець звітного періоду) на дату складання звіту про фінансовий стан. Доходи (витрати) від операційних курсових різниць, які виникають при такому перерахунку, відображаються у складі інших операційних доходів (витрат) розгорнуто.

3.9.4. Умовні зобов'язання та активи.

Товариство не визнає умовні зобов'язання в Звіті про фінансовий стан Товариства. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Товариство не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

4. Основні припущення, оцінки та судження.

Підготовка фінансової звітності вимагає від Керівництва ТОВ «ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ «СТРАТЕГ» на кожну звітну дату винесення суджень, визначення оціночних значень і припущень, які впливають на суми виручки, витрат, активів і зобов'язань, а також на розкриття інформації про непередбачені зобов'язання. Проте невизначеність у відношенні цих припущень і оціночних значень може привести до результатів, які можуть вимагати в майбутньому істотних коригувань до балансової вартості активу або зобов'язання, стосовно яких здійснюються подібні припущення та оцінки.

Основні припущення про майбутнє та інші основні джерела невизначеності в оцінках на звітну дату, які можуть послужити причиною суттєвих коригувань балансової вартості активів та зобов'язань протягом наступного фінансового року, розглядаються нижче.

У процесі застосування облікової політики ТОВ «ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ «СТРАТЕГ» Керівництво використовувало наступні судження, що найбільш істотно впливають на суми, визнані у фінансовій звітності.

4.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ.

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво Товариства застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Товариства;

- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;
- є нейтральною, тобто вільною від упереджень;
- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Товариства посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх у низхідному порядку:

а) вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;

б) визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво Товариства враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

Операції, що не регламентовані МСФЗ, відсутні.

4.2. Судження щодо відстрочених податків

Відстрочені податкові активи визнаються за всіма невикористаними податковими збитками в тій мірі, в якій є ймовірним отримання оподаткованого прибутку, проти якого можуть бути зараховані податкові збитки. Необхідне суттєве судження керівництва для визначення суми відстрочених податкових активів, яку можна визнати у фінансовій звітності, на підставі вірогідних термінів отримання та величини майбутнього оподаткованого прибутку, а також стратегії податкового планування.

4.3. Судження щодо справедливої вартості активів Товариства.

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

4.4. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів.

Керівництво Товариства вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

а) вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та

б) вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Якби керівництво Товариства використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати офери і коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Розуміючи важливість використання облікових оцінок та припущень щодо справедливої вартості фінансових активів в разі відсутності вхідних даних щодо справедливої вартості першого рівня, Керівництво Товариства планує використовувати оцінки та судження які базуються на професійній компетенції працівників Підприємства, досвіді та минулих подіях, а також з використанням розрахунків та моделей вартості фінансових активів. Залучення зовнішніх експертних оцінок щодо таких фінансових інструментів де оцінка, яка базується на професійній компетенції, досвіді та розрахунках є недостатньою, на думку Керівництва є прийнятним та необхідним.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

4.5. Судження щодо справедливої вартості фінансових інструментів

У випадках, коли справедлива вартість фінансових активів і фінансових зобов'язань, визнаних у звіті про фінансовий стан, не може бути визначена на підставі даних активних ринків, вона визначається з використанням методів оцінки, включаючи модель дисконтованих грошових потоків. В якості вихідних даних для цих моделей за можливістю використовується інформація зі схожих ринків, проте в тих випадках, коли це не представляється практично здійсненим, потрібна певна частка судження Керівництва для встановлення справедливої вартості. Зміни у припущеннях щодо цих факторів можуть вплинути на справедливу вартість фінансових інструментів, відображену у фінансовій звітності.

4.6. Судження щодо умовних активів і зобов'язань

Характер умовних активів і зобов'язань передбачає, що вони будуть реалізовані тільки при виникненні або відсутності одної або більше майбутніх подій. Оцінка таких умовних активів і зобов'язань невід'ємно пов'язана із застосуванням значної частки суб'єктивного судження і оцінок результатів майбутніх подій.

4.7. Судження щодо забезпечень

Сума, визнана як забезпечення, визначається як найкраща оцінка видатків, необхідних для погашення існуючого зобов'язання на кінець звітного періоду та визначається управлінським персоналом на основі судження як сума, яку обґрунтовано сплатило би ТОВ «ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ «СТРАТЕГ» для погашення зобов'язання або передало би його третій стороні на кінець звітного періоду.

4.8. Судження щодо очікуваних термінів утримання фінансових інструментів.

Керівництво Товариства застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Товариства фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

4.9. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів.

На кожну звітну дату Товариство проводить аналіз фінансових активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення визнається за наявності об'єктивних даних, що свідчать про зменшення передбачуваних майбутніх грошових потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після визнання фінансового активу.

4.10. Використання ставок дисконтування.

Ставка дисконту – це процентна ставка, яка використовується для перерахунку майбутніх потоків доходів в єдине значення теперішньої (поточної) вартості, яка є базою для визначення ринкової вартості бізнесу. З економічної точки зору, в ролі ставки дисконту є бажана інвестору ставка доходу на вкладений капітал у відповідні з рівнем ризику подібні об'єкти інвестування, або – ставка доходу за альтернативними варіантами інвестицій із зіставлення рівня ризику на дату оцінки. Ставка дисконту має визначатися з урахуванням трьох факторів:

- а) вартості грошей у часі;
- б) вартості джерел, які залучаються для фінансування інвестиційного проекту, які вимагають різні рівні компенсації;
- в) фактору ризику або міри ймовірності отримання очікуваних у майбутньому доходів.

Станом на 31 грудня 2018 року середньозважена ставка за портфелем банківських депозитів у національній валюті в банках, у яких не введено тимчасову адміністрацію або не запроваджено ліквідаційну комісію, становила 13,4 % річних. Інформація, що використана для визначення середньозваженої ставки одержана з офіційного сайту НБУ за посиланням <https://bank.gov.ua/control/uk/allinfo> розділ «Вартість строкових депозитів».

Станом на 31 грудня 2018 року середньозважена ставка за портфелем банківських кредитів у національній валюті в банках, у яких не введено тимчасову адміністрацію або не запроваджено ліквідаційну комісію, становила 8,0 % річних. Інформація, що використана для визначення середньозваженої ставки одержана з офіційного сайту НБУ за посиланням <https://bank.gov.ua/control/uk/allinfo> розділ «Вартість кредитів».

В Товаристві протягом звітного періоду не обліковувалися активи або зобов'язання, які вимагають дисконтування, внаслідок чого керівництво не здійснювало професійні судження щодо розміру таких ставок станом на кінець звітного періоду.

4.11. Судження щодо основних засобів

Об'єкти основних засобів відображаються за первісною вартістю за вирахуванням накопиченої амортизації.

Оцінка терміну корисного використання об'єктів основних засобів є предметом судження керівництва, заснованого на досвіді експлуатації подібних об'єктів основних засобів. При визначенні корисного строку експлуатації активу Керівництво виходить з очікуваної корисності активу для ТОВ «ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ «СТРАТЕГ» та враховує наступні чинники: очікуване використання активу, спосіб застосування об'єкта, темпи його технічного застаріння, фізичний знос та умови експлуатації, очікуваний моральний знос, а також нагляд за активом та його обслуговування. Зміни в зазначених передумовах можуть вплинути на коефіцієнти амортизації в майбутньому.

Оцінки ліквідаційної вартості і амортизованої вартості впливають на облікову вартість і амортизацію основних засобів. Фактичні результати можуть відрізнятися від цих оцінок.

4.12. Судження щодо податків

Поточні активи та зобов'язання з податків відображені у фінансовій звітності виходячи з погоджених у встановленому законодавством порядку зобов'язань на 31.12.2018 р. У разі проведення податкових перевірок у майбутніх періодах сума поточних активів і зобов'язань може змінитися.

4.13. Судження щодо дебіторської заборгованості

Керівництво оцінює вірогідність погашення дебіторської заборгованості з основної діяльності та іншої дебіторської заборгованості на підставі аналізу платоспроможності окремих дебіторів. При проведенні такого аналізу до уваги беруться наступні фактори: аналіз дебіторської заборгованості по основній діяльності та іншої

дебіторської заборгованості за термінами, фінансове становище клієнтів і погашення ними заборгованості в минулому.

4.14. Судження щодо застосування МСБО 29 Фінансова звітність в умовах гіперінфляції

Цей Стандарт не встановлює абсолютного рівня, на якому вважається, що виникає гіперінфляція. Необхідність перераховувати фінансові звіти згідно з цим Стандартом є питанням судження. Показником гіперінфляції є характеристики економічного середовища в країні, які включають таке (але не обмежуються таким):

а) основна маса населення віддає перевагу збереженню своїх цінностей у формі немонетарних активів або у відносно стабільній іноземній валюті. Суми, утримувані в національній валюті, негайно інвестуються для збереження купівельної спроможності;

б) основна маса населення розглядає грошові суми не в національній грошовій одиниці, а у відносно стабільній іноземній валюті. Ціни можуть також наводитися в цій валюті;

в) продаж та придбання на умовах відстрочки платежу здійснюється за цінами, які компенсують очікувану втрату купівельної спроможності протягом періоду відстрочки платежу, навіть якщо цей строк є коротким;

г) відсоткові ставки, заробітна плата та ціни індексуються згідно індексу цін;

г) кумулятивний рівень інфляції за трирічний період наближається до 100 % або перевищує цей рівень.

Управлінським персоналом Товариства було прийнято рішення не застосовувати МСБО 29 при складанні фінансової звітності за 2018 рік.

5. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

5.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси гривні щодо іноземних валют НБУ
Депозити (крім депозитів до запитання)	Первісна оцінка депозиту здійснюється за його справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює його номінальній вартості. Подальша оцінка депозитів у національній валюті здійснюється за справедливою вартістю очікуваних грошових потоків	Дохідний (дисконтування грошових потоків)	Ставки за депозитами, ефективні ставки за депозитними договорами
Дебіторська заборгованість	Первісна та подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

5.2. Вплив використання закритих вхідних даних (3-го рівня) для періодичних оцінок справедливої вартості на прибуток або збиток

Товариство має сформулювати закриті вхідні дані, користуючись найкращою інформацією, наявною за даних обставин, яка може включати власні дані Товариства. У процесі формування закритих вхідних даних Товариство може розпочати зі своїх власних даних, але воно має скорегувати ці дані, якщо доступна у розумних межах інформація свідчить про те, що інші учасники ринку використали б інші дані або Товариство має щось особливе, чого немає у інших учасників ринку (наприклад, притаманну Товариству синергію). Товариству не потрібно докладати вичерпних зусиль, щоб отримати інформацію про припущення учасників ринку. Проте, Товариство має взяти до уваги всю інформацію про припущення учасників ринку, яку можна достатньо легко отримати. Закриті вхідні дані, сформовані у спосіб, описаний вище, вважаються припущеннями учасників ринку та відповідають меті оцінки справедливої вартості.

Товариство здійснює безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань із використанням закритих вхідних даних 3-го рівня, які протягом поточного звітного періоду не призвели до зміни розміру прибутку або збитку звітного періоду.

5.3. Рівень ієрархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	1 рівень (ті, що мають котирування, та спостережувані)		2 рівень (ті, що не мають котирувань, але спостережувані)		3 рівень (ті, що не мають котирувань і не є спостережуваними)		Усього	
Дата оцінки	31.12.18	31.12.2017	31.12.2018	31.12.2017	31.12.2018	31.12.2017	31.12.2018	31.12.2017
Торговельна та інша дебіторська заборгованість, тис грн	-	-	-	-	2 285	9 015	2 285	9 015
Торговельна та інша кредиторська заборгованість, тис грн.	-	-	-	-	41 290	5 750	41 290	5 750

5.4. Переміщення між рівнями ієрархії справедливої вартості

У Товариства за звітний період відсутнє переміщення між 2-м та 3-м рівнями ієрархії справедливої вартості.

5.5. Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості»

Справедлива вартість фінансових інструментів в порівнянні з їх балансовою вартістю

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Балансова вартість		Справедлива вартість	
	31.12.2018	31.12.2017	31.12.2018	31.12.2017
Торговельна та інша дебіторська заборгованість, тис.грн.	2 285	9 015	2 285	9 015
Торговельна та інша кредиторська заборгованість, тис.грн.	41 290	5 750	41 290	5 750

Справедливу вартість дебіторської та кредиторської заборгованості неможливо визначити достовірно, оскільки немає ринкового котирування цих активів.

Керівництво Товариства вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності.

6. Розкриття інформації, що підтверджує статті, подані у звітності

Нематеріальні активи

На 31.12.2017 р.				На 31.12.2018 р.			
Найменування нематеріального активу	Первісна вартість, тис. грн.	Знос тис. грн.	Залишкова вартість тис. грн.	Найменування нематеріального активу	Первісна вартість, тис. грн.	Знос, тис. грн.	Залишкова вартість тис. грн.
Програмне забезпечення	57	3	54	Програмне забезпечення	69	35	34

Основні засоби

На 31.12.2017 р.				На 31.12.2018 р.			
Найменування	Первісна вартість, тис. грн.	Знос тис. грн.	Залишкова вартість тис. грн.	Найменування	Первісна вартість, тис. грн.	Знос, тис. грн.	Залишкова вартість тис. грн.
Меблі, оргтехніка	87	56	31	Меблі, оргтехніка	107	83	24
Автомобіль	-	-	-	Автомобіль	613	61	552
ВСЬОГО	87	56	31	ВСЬОГО	720	144	576

Довгострокові фінансові інвестиції

Під довгостроковими фінансовими інвестиціями розуміються фінансові інвестиції на період понад один рік, а також усі інші інвестиції, котрі не можуть бути вільно реалізовані у будь-який момент.

Станом на 31 грудня 2018 Товариство інвестувало кошти у ТОВ "Біддінг Тайм" (код ЄДРПОУ 41500048) та у ТОВ «ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ «НСТ» (код ЄДРПОУ 41899056) у вигляді статутного капіталу.

Фінансові інвестиції	На 31.12.2017 р. тис. грн.	На 31.12.2018 р. тис. грн.
Довгострокові фінансові інвестиції, які обліковуються за методом участі у капіталі ТОВ "Біддінг Тайм"	1 000	1 000

Прибуток/витрати від участі в капіталі ТОВ "Біддінг Тайм"	(84)	61
Довгострокові фінансові інвестиції, які обліковуються за методом участі у капіталі ТОВ "ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ "НСТ"	-	40 000
Прибуток/витрати від участі в капіталі ТОВ "ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ "НСТ"	-	(85)
Разом	916	40 976

Запаси

Запаси	На 31.12.2017 р. тис. грн.	На 31.12.2018 р. тис. грн.
Товари	-	2 147
Виробничі запаси	1	1
Разом	1	2 148

Дебіторська заборгованість

	На 31.12.2017 р. тис. грн.	На 31.12.2018 р. тис. грн.
Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги, в т.ч.:	7 761	12
- заборгованість боржника по відступленній заборгованості	7 734	-
- інша	27	12
Дебіторська заборгованість за розрахунками за виданими авансами, в т.ч.:	1 044	1 914
- гарантійне забезпечення для участі в аукціонах (електронних торгах)	1 044	1 912
- інша	-	2
Дебіторська заборгованість за розрахунками з бюджетом, в т.ч.:	70	17
- ПДВ	69	17
- ПДФО	1	-
Інша поточна дебіторська заборгованість, в т.ч.:	140	342
- за договорами поворотної фінансової допомоги	20	341
- інша	120	1
Разом	9 015	2 285

Грошові кошти та їх еквіваленти

Станом на 31.12.2017 року та на 31.12.2018 грошові кошти склалися з наступних залишків, а саме:

	На 31.12.2017 р. тис. грн.	На 31.12.2018 р. тис. грн.
Грошові кошти в національній валюті на рахунках в банках	32	74
Депозит до запитання в національній валюті	810	430
Разом	842	504

Власний капітал

Станом на 31 грудня 2018 року статутний капітал Товариства становить 5 000 000 (п'ять мільйонів) гривень, внесений грошовими коштами в повному обсязі.

Станом на 31 грудня 2018 року учасниками Товариства є резиденти України.

Учасниками Товариства є:

Громадянка України Чуриліна Анастасія Євгенівна, паспорт ТТ 267488, виданий Оболонським РВ ГУДМС України в м. Києві 18 грудня 2014 р., зареєстрована та мешкає за адресою м. Київ, пр-т Героїв Сталінграда, буд.14, кв. 99, реєстраційний номер облікової картки платника податків – 2828218582;

Громадянка України Гарашова Тетяна Вікторівна, паспорт МК 876653, виданий Фрунзенським МВ ХМУ УМВС України в Харківській області 09 липня 1998 р., зареєстрована та мешкає за адресою м. Харків, вул. Корчагінців, буд. 23, кв. 30, реєстраційний номер облікової картки платника податків – 2746422746.

Чуриліній Анастасії Євгеніївні належить 4 950 000,00 (чотири мільйони дев'ятсот п'ятдесят тисяч) гривень 00 копійок, що становить 99 % Статутного капіталу Товариства.

Гарашовій Тетяні Вікторівні належить 50 000,00 (п'ятдесят тисяч) гривень 00 копійок, що становить 1% Статутного капіталу Товариства.

Формування Статутного капіталу підтверджено наступними документами:

- банківська виписка від 05.10.2015р. на суму 4 950 000,00 грн., внесок Чуриліної Анастасії Євгеніївни;
- банківська виписка від 05.10.2015р. на суму 50 000,00 грн., внесок Гарашової Тетяни Вікторівни.

Станом на 31.12.2018р. нерозподілений прибуток склав 186 (сто вісімдесят шість) тис. грн.

Всього власний капітал станом на 31.12.2018р. становить 5 186 тис. грн.

Кредиторська заборгованість

	На 31.12.2017 р. тис. грн.	На 31.12.2018 р. тис. грн.
Поточна кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги, в т.ч.:	2 737	38 459
- заборгованість по договорах відступлення права вимоги	2 734	38 457
- інша	3	2
Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками з бюджетом, в т.ч.:	4	8
- з податку на прибуток	4	8
Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками з оплати праці (лікарняний лист – за рахунок ФССЗТВП)	3	-
Поточна кредиторська заборгованість за одержаними авансами (за договорами відступлення прав вимоги)	2 186	361
Поточна кредиторська заборгованість із внутрішніх розрахунків (заборгованість по формуванню статутного капіталу ТОВ "Біддінг Тайм")	820	-
Поточні забезпечення (забезпечення резерву відпусток)	17	48
Інші поточні зобов'язання (за договорами поворотної фінансової допомоги)	-	2 462
Разом	5 767	41 338

Доходи

У 2018 році та в 2017 році Товариство отримало наступні доходи:

2018 рік тис. грн.		2017 рік тис. грн.	
Винагорода за договорами відступлення права вимоги	21 215	Винагорода за договорами відступлення права вимоги	2 385
Сума одержаного дисконту	14 981	Сума одержаного дисконту	6 130
Продаж товарів	6 250	Продаж товарів	-
Надані послуги	1 253	Надані послуги	1 121
Доходи від участі в капіталі	145	Доходи від участі в капіталі	-
Відсотки за депозитом	114	Відсотки за депозитом	184
Одержані відсотки по наданій позиції	-	Одержані відсотки по наданій позиції	44
Списана сума кредиторської заборгованості	-	Списана сума кредиторської заборгованості	20
Продаж необоротних активів	-	Продаж необоротних активів	6
Разом	43 958	Разом	9 890

Витрати

У 2018 році та в 2017 році Товариством понесені наступні витрати:

Витрати	2018 рік тис. грн.	2017 рік тис. грн.
Матеріальні затрати	(1 119)	(60)
Витрати на оплату праці	(527)	(219)
Відрахування на соціальні заходи	(103)	(49)
Амортизація	(120)	(23)
Збиток за договорами відступлення прав вимоги	(40 389)	(-)

Інші операційні витрати	(1 513)	(4 419)
Втрати від участі в капіталі	(85)	(84)
Переоцінка цінних паперів (цінні папери ПАТ «ІНЖБУДСЕРВІС» є заблокованими станом на 31.12.2017 року)	-	(5 012)
Податок на прибуток	(8)	(4)
Разом	(43 864)	(9 870)

Прибутки та збитки

За результатом всіх видів діяльності в 2018 році Товариством отриманий прибуток в розмірі 94 тис. грн.

За 2018 рік		За 2017 рік	
Прибуток Товариства, тис. грн.	94	Прибуток Товариства, тис. грн.	20

7. Розкриття іншої інформації

7.1. Умовні зобов'язання

7.1.1. Судові позови

В ході нормального ведення бізнесу Товариство час від часу може отримати претензії. Виходячи з власної оцінки, а також внутрішніх професійних консультацій, керівництво Товариства вважає, що суттєві збитки за позовами не будуть понесені.

7.1.2 Оподаткування

Внаслідок наявності в українському податковому законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи довільно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові органи піддадуть сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Товариства, ймовірно, що Товариство змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. Така невизначеність може вплинути на вартість фінансових інструментів, втрати та резерви під знецінення, а також на ринковий рівень цін на угоди.

Податки на прибуток відображені у фінансовій звітності відповідно до законодавства, яке вступило в дію або має бути введено в дію станом на кінець звітного періоду. Витрати з податку на прибуток включають поточний податок на прибуток і відстрочений податок і визнаються у складі прибутку чи збитку за рік, крім випадків, коли вони відносяться до операцій, визнаних в інших сукупних доходах або безпосередньо у складі капіталу, в тому ж або іншому періоді.

Компанія є платником податку на прибуток на загальних підставах. Стосовно питань оподаткування факторингових операцій Компанія керується п. 153.5 Податкового кодексу України.

На думку керівництва Товариство сплатило усі податки, тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки. Податкові звіти можуть переглядатися відповідними податковими органами протягом трьох років.

7.2. Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів.

Товариство здійснює свою діяльність в умовах загальної кризи вітчизняного економічного середовища, яка характеризується обмеженістю внутрішнього інвестиційного потенціалу, низькою привабливістю секторів економіки для інвесторів, зниженням конкурентоспроможності національної економіки, низьким рівнем ліквідності на ринках капіталу, відносно високим рівнем інфляції та на яку впливає зниження темпів економічного розвитку у світовій економіці та, більшою мірою, суспільно-політичні події в країні. Керівництво не виключає існування ймовірності того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Товариства. Але, на думку керівництва, додатковий резерв під фінансові активи станом на кінець звітного періоду не потрібен, виходячи з наявних обставин та інформації.

7.3. Розкриття інформації щодо зв'язаних сторін згідно МСБО 24 «Розкриття інформації щодо пов'язаних сторін».

Пов'язаними вважають сторони, одна з яких має можливість контролювати іншу або здійснювати суттєвий вплив на прийняття фінансових та операційних рішень іншою стороною, як це визначено в МСБО 24 «Розкриття інформації щодо пов'язаних сторін». Рішення про те які сторони являються зв'язаними приймають не тільки на основі їх юридичної форми, але і виходячи з характеру стосунків зв'язаними сторін.

До зв'язаних сторін Товариства відносяться учасники, що володіють часткою 10% і більше відсотків у статутному капіталі Товариства та управлінський персонал:

До пов'язаних сторін Товариства належать:

- учасник та директор Товариства – Громадянка України Чуриліна Анастасія Євгеніївна, яка володіє 99,00% частки Товариства;
- Заступник директор Товариства - Громадянка України Гарашова Тетяна Вікторівна.

В 2018 р. від учасника Товариства Чуриліної А.Є. отримано безвідсоткову поворотну фінансову допомогу у розмірі 1125 тисяч гривень. В 2018 році Товариством повернуто безвідсоткову поворотну фінансову допомогу Чуриліній А.Є. у розмірі 863 тисяч гривень. Станом на 31.12.2018 року заборгованість Товариства перед Чуриліною А.Є. по договорам безвідсоткової поворотної фінансової допомоги становить 262 тисячі гривень.

В 2018 р. учаснику Товариства Чуриліній А.Є. надано безвідсоткову поворотну фінансову допомогу у розмірі 2472 тисячі гривень. В 2018 році Чуриліною А.Є. повернуто Товариству безвідсоткову поворотну фінансову допомогу у розмірі 2492 тисячі гривень. Станом на 31.12.2018 року заборгованість Чуриліної А.Є. перед Товариством по договорам безвідсоткової поворотної фінансової допомоги відсутня.

Протягом 2018 р. Товариством нараховувано та сплачено заробітну плату Чуриліній А.Є.. Сума нарахованої заробітної плати Чуриліній А.Є. у 2018 р. становить 111 тис. грн.

Протягом 2018 р. Товариством нараховувано та сплачено заробітну плату Гарашовій Т.В.. Сума нарахованої заробітної плати Гарашовій Т.В. у 2018 р. становить 94 тис. грн.

7.4. Управління капіталом

Товариство управляє своїм капіталом для забезпечення безперервної діяльності в майбутньому і одночасної максимізації прибутку за рахунок оптимізації співвідношення позикових і власних коштів. Керівництво Товариства регулярно переглядає структуру свого капіталу. На основі результатів такого перегляду Товариство вживає заходів для збалансування загальної структури капіталу.

Керівництво Товариства здійснює огляд структури капіталу на щорічній основі. При цьому керівництво аналізує вартість капіталу та притаманні його складовим ризики. На основі отриманих висновків Товариство здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування, а також виплати дивідендів та погашення існуючих позик.

8. Цілі та політики управління фінансовими ризиками

Управління ризиками має першочергове значення для ведення бізнесу Товариства і є важливим елементом її діяльності. Політика управління ризиками сконцентрована на непередбачуваності фінансових ринків і націлена на мінімізацію потенційного негативного впливу на фінансові показники Товариства. Оперативний і юридичний контроль має на меті забезпечувати належне функціонування внутрішньої політики та процедур з метою мінімізації операційних і юридичних ризиків.

Керівництво Товариства визнає, що діяльність Товариства пов'язана з фінансовими ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. До таких фінансових ризиків віднесено кредитний ризик, ринковий ризик та ризик ліквідності.

Політика з управління ризиками орієнтована на визначення, аналіз і управління ризиками, з якими стикається Товариство, на встановлення контролю за ризиками, а також постійний моніторинг за рівнем ризиків, дотриманням встановлених обмежень та політики управління ризиками.

Операційний ризик контролюється через вдосконалення процедур стягнення дебіторської заборгованості.

Юридичний ризик контролюється шляхом застосування типових форм угод з клієнтами Товариства з метою формалізації та уникнення ситуацій, які можуть погіршити позицію Товариства у відносинах з клієнтами.

Стратегічний ризик мінімізується шляхом щорічного перегляду та коригування стратегічного плану Товариства з урахуванням макроекономічної ситуації в країні.

Ризик репутації контролюється в процесі постійного моніторингу ЗМІ, оцінки їх впливу на поведінку клієнтів Товариства та своєчасних повідомлень позиції Товариства до клієнтів. Крім того, проводиться моніторинг ринкової позиції Товариства.

Ризик ліквідності.

Ризик ліквідності виникає при неузгодженості термінів повернення розміщених ресурсів та виконання зобов'язань Товариства перед кредиторами. Ринок ліквідності є несуттєвим внаслідок відсутності залучених коштів.

Управління ризиками керівництвом Товариства здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

8.1. Кредитний ризик

Кредитний ризик – ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового збитку іншої сторони. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки в банках, облігації та дебіторська заборгованість.

Основним методом оцінки кредитних ризиків керівництвом Товариства є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація [якщо застосовується, то яка саме] щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання. Товариство використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

- ліміти щодо боргових зобов'язань за класами фінансових інструментів;
- ліміти щодо боргових зобов'язань перед одним контрагентом (або асоційованою групою);

- ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за Національною рейтинговою шкалою;
- ліміти щодо розміщення депозитів у банках з різними рейтингами та випадки дефолту та неповернення депозитів протягом останніх п'яти років.

Станом на 31.12.2018 року у Товариства відсутні фінансові активи, які або були прострочені, або знецінилися, кредити, як одержаних так і надані, і, відповідно, будь-які застави та інші форми забезпечення.

8.2. Ринковий ризик

Ринковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Товариство наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції, облігації та інші фінансові інструменти.

Інший ціновий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Серед методів пом'якшення цінового ризику Товариство буде використовувати диверсифікацію активів та дотримання лімітів на вкладення в акції та інші фінансові інструменти з нефіксованим прибутком.

Валютний ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструменту коливатимуться внаслідок змін валютних курсів.

Валютні ризики Товариства виникають у зв'язку з володінням фінансовими інструментами, номінованими в іноземній валюті. Товариство у звітному періоді не інвестувало кошти в банківські депозити в іноземній валюті та в цінні папери, номіновані в доларах США.

Відсотковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок. Керівництво Товариства усвідомлює, що відсоткові ставки можуть змінюватись і це впливатиме як на доходи Товариства, так і на справедливу вартість чистих активів.

Товариство немає активів, розміщених у боргових зобов'язаннях з відсотковою ставкою.

8.3. Ризик ліквідності

Ризик ліквідності – ризик того, що Товариство матиме труднощі при виконанні зобов'язань, пов'язаних із фінансовими зобов'язаннями, що погашаються шляхом поставки грошових коштів або іншого фінансового активу.

Товариство здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності. Товариство аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, а також прогнозні потоки грошових коштів від операційної діяльності.

9. Внутрішній аудит

Відповідно до чинного законодавства в Товаристві створена служба внутрішнього аудиту (контролю), діяльність якої регламентується «Положенням про службу внутрішнього аудиту (контролю)», редакція якого затверджена Загальними зборами учасників (протокол №6/н від 01.11.2015 року).

Внутрішній аудит (контроль), як система контролю за діяльністю Товариства має на меті оцінку та вдосконалення системи внутрішнього контролю Товариства.

Служба внутрішнього аудиту (контролю) бере участь в удосконаленні системи управління ризиками, внутрішнього контролю і корпоративного управління з метою забезпечення:

- ефективності процесу управління ризиками;
- надійності, адекватності та ефективності системи внутрішнього контролю;
- ефективного корпоративного управління;
- повноти та достовірності фінансової і управлінської інформації;
- дотримання Товариством вимог законодавства України.

10. Події після дати балансу

Керівництво Товариства вважає що не існувало подій після звітної дати, які необхідно розкривати в даній примітці.

Директор

Юриліна А.Є.

Головний бухгалтер

Бурлака Г.С.

